

Tale til Erling Pettersen
i anledning bispevigslingen 08.11.09

Kjære Erling!

Gud velsigne deg allerede i dag innfor din vigslingsdag til biskop i morgen!
En hilsen må du få også fra dem du kommer fra – Nordstrand menighet og Søndre Aker prosti, hvor det er mange kirkemedlemmer og medarbeidere som vil savne deg, Selv er jeg en av dem, og det vil denne hilsen bære preg av – i form mer personlig enn den nok ville være ved en enda mer offentlig anledning.

Men først altså: Et sterkt og varmt velsignelsesord til deg, ja Turid også, med noen nyere sangens ord som har fått lyde flere ganger i deres tid mellom oss på mer østlige kirketrakter:

*- Velsignet være dere som gir brød i tomme hender,
som bruker ord og gjerning slik at fiender blir venner.*

*- Velsignet være dere som gir rom for fred og nåde:
ved milde ord og vennlig sinn lar kjærligheten råde.*

Gud velsigne dere slik også her vest.

Hva oss selv angår, Erling, vil jeg si at det har vært et mer enn alminnelig nært samarbeid, fellesskap og medarbeiderskap – ja, vennskap, som jeg har *bare* godt å si om. Bunn ærlige og dypt pløyende som vi har vært det i våre personlige samtaler og teologiske drøftinger. I begge disse sammenhenger setter jeg deg svært høyt. Unntaksvis har vi trukket ulike slutninger av det vi leser i Guds ord, men også i det som slik er vanskelig – og viktig – har vi aldri vekslet et vondt ord, og det uten å bagatellisere eller nedtone uenigheten.

For meg har du i egentligste forstand av ordet vært en **medarbeider**, som ikke har gjort deg til bannerfører for noen enkeltsak, men har satt all din kraft inn for det som er hovedsaken: Jesu Kristi rikssak på jord. Det passer godt også i Stavanger – misjonsbispedømmet!

En bønn har vokst frem av dette, med bakgrunn i ditt bispekall og vårt følge gjennom etter hvert mange år, en bønn med utgangspunkt i Jesu egen bønn for alle sine, slik vi finner den i Johannesevangeliets kapittel 17: ”Hellige dem i sannheten, ditt ord er sannhet”, ber Jesus. (v.17) Min bønn har, som du vet det, nå en tid vært og vil fortsatt være **at du i din gjerning må helliges i sannheten – til gagn for enheten**. Den enhet som du blir en særskilt bærer av i det som kalles enhetens embete. Den enhet som Sønnen taler med Faderen om i bønn. Kjære Erling! Når vi nå adskilles, slik vil jeg fortsatt holde følge med deg – i daglig bønn.

Og så dere mange representanter for bispedømmet her. I deres nye biskop vil dere få både en **medarbeider**, en **medhjelper** og en **medvandr**er – **med** et oppriktig ønske om å være forankret i ”Jesu Kristi hjertelag”, som preteksten for i morgen taler om. Underlig nok kan den teksten, som for flere år siden er satt opp for morgendagen, også romme en bønn. En bønn som jeg i et annet godt medarbeiderskap, faktisk med en annen biskop, hadde både glede og nytte av da, og som har fulgt meg siden.

Den bønnen vil jeg nå få gi videre til dere. Fra Filipperevangeliet kapittel 1: ”Gud, vi ber om at vår kjærlighet må bli mer og mer rik på innsikt og dømmekraft, slik at vi i de forskjellige spørsmål kan dømme om hva som er rett.” (Fil 1,9-10a)

Bønn binder sammen. Bønn hører **med**.

Gud velsigne dere, ja *oss alle* til det!